

Βήρυλλος. Βίκοχέρπεζ, ρπца. ἀρσ.=βῖ-
βισιο (ἢ βίγιο), βίσιши. παρατ. ηνόχερπιϊ.

Βίσθιχ (καὶ ταχ). ἄρρ. βί- Βίνοχέρπιца, ы. θηλ. οίνοχόη
τηθιχ. μελ. βίσιн, сиши. (γυνή), ή οίνοχόος.

κρέμαμαι, κρεμῶμαι. μετχ. Βίνοχέρπιϊ, ю. ἀρσ. οίνοχόος:
παθ. βίσιμый ἀντί βίσιψι, Βιράτц. ἐπιρ. ἐν βραχεῖ, ἐ-
κρεμάμενος.

Βιτίστβο, α. ούδ. ρητορική,
ρητορεία.

Βιτίά, ип. (γ.к.) ὁ (καὶ ή) ρή-
τωρ.=βίτίο.

Βίχορχ χρ. ἀρσ. (ἀπαντᾶ-
ται καὶ βίχορ্য)=βίχρο. 2)-
νομα θεότητος (301)= πό-

εβιζδж.

Βίχρο χρ. ἀρσ. λαίλαψ, θύ-
ελλα.=βίχορз.

Βίνηιй, ал, ое. ἐπιθ. (κτητ.) ὁ
τοῦ οἴνου. 2) οίνηρὸς, οίνικὸς,
οίνώδης. 3) οίνινος (ὁ ἔξ οἴ-
νου κατεσκευασμένος).

Βίνο, а ούδ. οίνος.

Βίνογράдныи, ал, ое. ἐπιθ. ἀμ-
πέλειος, ἀμπέλινος, ὁ τῆς
ἀμπέλου.

Βίνогрাদ, а. ἀρσ. ἀμπελών,
ἀμπέλος.

Βίνопитie ю. ούδ. οίνοποσίя,

Βίνопійца ы. (γ.к.) ὁ οίνοπό-
της, ή οίνοπότις, ὁ καὶ ή κῶς, ή γεμονικῶς.
πάροινος.

Βίνοчέρπεζ, ρпца. ἀρσ.=βῖ-

βισιο (ἢ βίγιο), βίσιши. παρατ. ηνόχερπιϊ.

πιτόμως, συνελόντι, συντό-
μως. § Βιράτц. ρεψή. συλ-
ληθέδην είπειν, συνελόντι
φάναι.

Βικόπε. ἐπιρ. ὅμοῦ, ἄμα, ἐπὶ^{τὸ αὐτὸ.}=κύπηω(150).

Βικίչ, ал, ἀρσ. γεῦσις. 2)=Βικ-
шонма θεότητος (301)= πό-
шениє.

Βικшáю, εши. μελ. -шъ, сиши.
γεύсомай, есмíω, траѡѡ.

Βικшéнїе, ю. τὸ γεύεσθαι καὶ
γεύσασθαι, γεῦσις, γεῦμα. 2)
=Βικіչ 1. σημ.

Βлагáлифе, а. ούδ. θήκη (δια-
φορ. πραγμάτ.). 2) βαλάντιον,
μαρσύπιον.

Βлагáю, εши. μελ. влсжъ, жи-
ши. ἐμβάλλω, ἐντίθημι, πα-
ρεμβάλλω, παρεντίθημι, πα-
ρενείρω, παρεισάγω.

Βлады́ка, и. ἀρσ. δεσπότης,
ήγεμών.

Βлады́чески. ἐπιρ. δεσποτι-
της, ή οίνοπότις, ὁ καὶ ή κῶς, ή γεμονικῶς.

Блады́ческъ, ал, ое. ἐπιθ. δε-